

Nr. 13 og tog Hegnene bort og derved maaste ogsaa leede Expropriationen, vilde det blive en endnu yderligere Besparelse. Det gjør mig ondt, at det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Leth) ikke forstod Vædringsforslag Nr. 18 efter den Forklaring, jeg gav i Formiddagsmødet, jeg vilde dog saa gerne være i Forstaelse med det ærede Medlem. Jeg skal da sige det en lille Smule tydeligere, blot med et Par Sætninger. Nr. 18 betegner, at jeg staar paa det principielle Standpunkt: Helst intet Tilskud. Nu er jeg ikke i Tvivl om, at ærede Sydvestjællandske Medlemmer i dette Dieblit, da vi forhandle om vestjællandske Baner, ogsaa staa paa det samme Standpunkt: Intet Tilskud fra Egnen; men jeg er ikke sikker paa, at de, hvis de om et Aars Tid komme til andre Baner, ikke have forandret deres Anskuelse om, at dette Princip er det rigtige. Men staar der saa en Paragraf i deres Lov indeholdende det af mig antydede Princip, nu vel, saa tage vi den Paragraf op og gjøre den til Virkelighed; mene de saa, at der skal Kommunitilskud, maa de jo ogsaa efter denne Paragraf komme til at yde Tilskud, og saa tror jeg, at det vilde hjælpe dem til lettere at blive enige om fremdeles at følge dette Princip. Jeg haaber, at det ærede Medlem nu forstaar, at det er et saadant moralsk Baand paa os, for at vi skulle følge den principale Vej ogsaa for senere Baners Vedkommende. Smidlertid vil jeg sige det ærede Medlem for Præsto N. 3. B. (Leth). Da han er saa meget imod, at der ikke bliver krævet Tilskud til Banerne nu, og er fjed af, at der skal staa en Bestemmelse, som mulig siden indensfor en vis Begrænsning kunde blive gjort til Virkelighed, naar denne og andre Egnes Behovere forlod det Princip, som vi mulig ellers kunde komme til at følge, skal jeg imødetomme det ærede Medlem og for mit Vedkommende i Dag stemme for Nr. 14, hvorefter Nr. 18 falder bort. Naar han sætter mere Pris derpaa, skal jeg stemme for Nr. 14 efter hans Anbefaling. Det er Forslaget om Tilskud, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 3die Kreds (Tvermoes). I det Forslag er der en Del, som tiltaler mig og stemmer med min Betragtning, men jeg formener, at der bør gjøres nogle Forandringer. Jeg vil altsaa tiltræde det, skjøndt jeg ikke tror, det vil være hensigtsmæssigt, at man bliver staaende ved det ærede Medlems Forslag om 3½ pCt. Rente, men om man forandrer det saaledes, som det ærede Medlem, der sidst talte (N. Andersen), foreslog, til rentefrit Laan med 15 Aars Afdrag i Stedet for 28, eller

man vil gaa til mit Forslag om 25 Aar, lægger jeg ingen Vægt paa. Der er imidlertid en Ting, jeg ikke synes om i Forslaget, og det er, at Halvdelen af den Del, der skal paalignes en Amtsrådskreds, skal paalignes de Sognkommuner, hvilke Jernbanen særlig kommer til Gode. Det foreskommer mig kan blive meget haardt for disse enkelte vedkommende Sogne, og jeg skjønner ikke, det kan blive retfærdigt, naar de andre Sogne i Amtet have haft Jernbaner før, og jeg tror derfor, at der kunde andre Regler til, helst saaledes, at det bliver en ren Amtsudgift, bliver Amtskommunens Tilskud, maaste med Fordelinger paa en noget anden Maade end efter Hartkorn, men ellers som sagt: Amtsrådskredse og Kjøbstadskredse uden særlig Fordeling paa de enkelte Sogne. Det skal jeg imidlertid lade staa hen, jeg skal stemme for det ærede Medlems Forslag i Dag under Nr. 14, hvorefter jeg antager, at det Andet retter sig. Saa have vi nemlig i dette Dieblit i alt Fald forsaavidt de to Forslag liggende med Tilskud paa dem begge, og vi komme saa maaste lettere ved 3die Behandling til at regulere Tilskudene eller lade dem ganske falde bort, end naar man paa det ene fra 2den Behandling ikke har optaget noget Tilskud. Forslaget under Nr. 19 er, synes jeg, en saa naturlig og fornuftig Bestemmelse for at samle Alle i fælles Interessje om at fremme de paagældende to Lovforslag, at det meget skulde undre mig, om Folkethinget ikke vilde gaa ind derpaa. Jeg har nok ofte beundret den Godmodighed og Godtroenhed, som Folkethinget kan udvise, men at det skulde gaa saa vidt, at vi, naar to Lovforslag ligger for fra forskjellige Egne i Landet, af hvilke aabenbart det, der kommer sidst til Forhandling, er det mest paatrængende, absolut mest paatrængende — thi disse Egne have ganske anderledes langt til Banen, vi behøve blot at tænke os Hønhørd, Jernritsløv og de nordlige Egne deromkring med Løgstør som Endepunkt og selve Løgstør By, der har 8—9 Mil til Bane, og sammenligne det med de paagældende Egne og Kyster af Sjælland, saa er der ingen Tvivl om, hvem der trænger haardest — at vi saa skulde være saa godtroende at vedtage det mindst paatrængende uden at faae det mere paatrængende med, det vil jeg se, før jeg tror det.

Rasmussen: Det undrer mig meget, at de ærede Medlemmer, som have haft Ordet imod mit Forslag, have været saa strænge derimod. Det er dog et lille ufylldigt Forslag. Jeg forlangte egentlig Ordet